

MIHALI, TEODOR

n. 15 martie 1855, Prislop, jud. Sălaj

d. 17 ianuarie 1934, Cluj

A fost un reprezentant de marcă a mișcării de emancipare națională din Transilvania și un susținător al culturii române ardelen. Studiile liceale le-a urmat la Baia Mare și la Cluj în cadrul Gimnaziului superior greco-catolic. La finalizarea liceului s-a înscris la Facultatea de Drept din cadrul Universității din Cluj pe care a absolvit-o în anul 1880, iar în 1883 a obținut și doctoratul în Drept. „Censura” de avocat a obținut-o în anul 1884

la Târgu Mureș.

Profesia de avocat a început-o la Dej din anul 1884. În anul 1891 s-a implicat activ în promovarea culturii române din Dej, fiind fondatorul Despărțământului din localitate al Astrei și al Casinei române. Pe lângă aceste funcții a deținut și calitatea de vicepreședinte al Societății de lectură „Iulia”. A fost fondatorul Institutului de Credit și Economii din Dej, „Someșana”, care a luat ființă în anul 1890.

S-a implicat în politică fiind membru al Partidului Național Român, iar din anul 1890, luna octombrie a fost și membru al Comitetului Central al acestuia. A luat parte activ la lupta de emancipare națională implicându-se în redactarea *Memorandului*, proces intentat în 1894 în urma căruia a fost condamnat la doi ani și jumătate de închisoare de stat.

În urma campaniei electorale din anul 1905 a fost ales deputat al cercului Ileana mare la 26 ianuarie cu 852 de voturi din 1120 de votanți. După alegerea ca deputat a devenit și vicepreședintele Partidului Național Român, iar la 17 februarie, datorită calităților sale politice și de orator a fost ales președintele Clubului partidului naționalităților aliate. Această funcție a deținut-o între anii 1905-1918. În acest timp, împreună cu cea de-a doua soție a sa, Eleftera Lisenta, fostă doamnă de onoare la curtea regală din București, a asigurat legături consultative cu regele Carol I și cu liderii politici de peste Carpați.

Toamna anului 1918 l-a găsit implicat în evenimentele care au precedat adunarea de la Alba Iulia, astfel că la 12 octombrie a participat la elaborarea Declarației de la Oradea, pe care câteva zile mai târziu Alexandru Vaida-Voevod a citit-o în parlamentul de la Budapesta. La 1 decembrie a fost ales vicepreședinte al Marii Adunări Naționale și în același timp și vicepreședinte al Marelui Sfat Național Român.

În anul 1919 Gheorghe Pop de Băsești, președintele Marii Adunări Naționale dar și președintele partidului Național Român a decedat, la conducerea partidului urmându-i Teodor Mihali. Tot în acest an a fost numit prefect al județului Solnoc-Dăbâca, calitate din care trebuia să se ocupe de instaurarea administrației românești în teritoriu.

În perioada interbelică a desfășurat o amplă activitate politică atât pe plan local dar și la nivel național. De pildă a fost ales primar al Clujului în anul 1926, deținând această funcție și între anii 1927-1931. A fost ales deputat în parlamentul României Mari în anul 1920 și 1931, deținând și funcția de vicepreședinte al Senatului României. Nu a rămas în partidul pe care l-a condus după 1918 devenind membru al Partidului Poporului și mai apoi membru al Partidului Național Liberal.

Pe lângă funcțiile politice a deținut și distincția de președinte al Uniunii Avocaților din România. În calitatea de primar pe care a avut-o a fost decorat de regele Carol al II-lea la 14 mai 1930 cu ordinul „Ferdinand I” în grad de Mare Cruce.

A decedat la vârsta de 79 de ani și a fost înmormântat în cimitirul Central din Cluj.